

sünd. 13. X 1893 Virumaal Rägavere-Mõdri-
kus põllumehe pojana, lõpetas Rakvere lin-
nakooli ja selle juures olnud õpetajate kutse-
kursused ja oli õpetajaks aa. 1911—15 Tar-
tumaal Rasina v., 1917—20 Jõgeval, 1920—
21 Räpina reaalgümnaasiumis; a.-st 1921
alates on ta toiminud Võru õpetajateseminari
õpetajana. — R.-i sulest on ilmunud luule-
tuskogud »Lambi valgel« (Tartu, 1914), »Vai-
kus 1915—1917« (Tartu, 1917), »Läbi öö«
(Võru, 1925), poeem »Päikseratas« (Võru,
1922), ja draama »Painaja« (Võru, 1925). —
Kasvanud Noor-Eesti esteetide ning vene ja
prantsuse sümbolistide mõju all, on R. jää-
nud ilu kummardajaks ka siis, kui eesti lüürika
jõudis välja ühiskondlikkude küsimuste käsit-
lemisele ja aja karmuse naturalistlikule sõ-
nastusele. Omades head värsitehnilist kooli
pole ta siiski suutnud küllaldaselt määralt isi-
kustada oma luuletusi, vaid isegi paremais
neist jäänud abstraktseks. Tema luuletuste
peamotiivideks on isiku elamuste luule, hääbu-
vate ja põgusate hetkede kajastamine nii isi-
kus kui looduses. Teatav raugus ja resignat-
sioon iseloomustab kõiki R.-i kogusid. Hooli-
mata sellest leidub temal rida luuletusi, mis
on rikastuseks eesti luulele. Tema esimene
luuletuskogu »Lambi valgel« osutab ilmselt
kõiki R.-i luule hüvesid ja pahesid, olles al-
gaja teos. Eriti võib siin konstateerida E.
Enno (vt.) mõjustust. Järgmine kogu »Vaikus«
on juba isikupärasem ja selles leidub süga-
vama intuitsiooniga kirjutatud luuletusi, nagu
»Ema« I, II, III ja »Kodu« I, II. R.-i kol-
mas luuletustekogu »Läbi öö« on kahtlemata
parim tema kogudest. Selles leidub konk-
reetseid, plastilisi luuletusi, nagu »Ema«
ja »Vend« (3 sonetti mõlemas), millede sise-
mine kire ja elamus on õige tugev. Peale
poeemi »Päikseratas« on R. avaldanud veel
draama »Painaja«, mille tegevus toimub or-
jaajal ja mis osutub ekspressionistlikus stiil-
is kirjutatud ideedraamaks. Draama aineks
on sümbolne libahundi-aine; üldiselt puudu-
vad sellel teosel aga suuremad väärtused.
Mis puutub R.-i värsitehnikasse ja üldse vär-
sivormi, siis tuleb R.-i lugeda tugevamate
värsimeistrite hulka. Ta tarvitab kindlat rütmi
ja stroofi ja kultiveerib ka klassilisi värsi-
vorme. Ta on kirjutanud m. s. esimese eesti
sonettide pärja. — Peale selle on R. teotse-
nud ka koolikirjanduse alal. Ta on avalda-
nud eriraamatuina »Kirjandus algkoolis«
(Võru, 1926), »Kiri algkoolis« (Võru, 1927)
ja rea kirjutisi ajakirjas »Kasvatus« kirjan-
duse õpetamisest alg- ja keskkoolis.

Isikl. j. m. saadud andmed. H. V.

REIMAN, Villem, kirikuõpetaja, ajaloo-
lane ja rahvuslik tegelane, sünd. 25. II 1861
Viljandimaal Suure-Kõpu v. Pauna talu rent-

niku Tõnis R.-i pojana teisest abielust, astus
a. 1872 Viljandi linna saksa õppekeele
algkooli. mille juhatajaks oli sel ajal Fr.
Kuhlbars (vt.), jätkas a. 1874 oma hari-
dust Viljandi kreiskoolis ja pääsis 1878 Pärnu
gümnaasiumi 4. klassi. A. 1882 astus ta Tartu
ülikooli usuteaduskonda, liitus tol ajal kaju-
nemisel oleva ja tugevast patriotismist kan-
tud korporatsiooni »Vironia« ringkonnaga ja
oli pärast selle organisatsiooni asutamiskat-
sete nurjumist a. 1883 legaalse Eesti Üliõpi-
laste Seltsi asutajaid. E. Ü. S.-is tõusis R.
varssi silmapaistvale kohale, olles seltsi kir-
jatoimetajaks, laekahoidjaks, siis esimeheks,
ja arenes üheks kindlajoonelisemaks ja tuli-
semaks seltsi aadete õhutamiseks ja teostamiseks.
Lõpetanud a. 1887 ülikooli usuteaduse kan-
didaadina, asus ta Peterburi J. Hurda (vt.)
juurde prooviaastat pidama ja sai märtsis
1888 viimase abiõpetajaks J. Hurda mõjul
süvenes ta eesti keele grammatikasse ja
vanavarasse, mis viis teda eesti kirjakeele
sünni ja rahvaluule kogumise ajaloo jälgimi-
sele. Apr. 1889 sai ta Kolga-Jaani kog. abi-
õpetajaks, oli sügisel 1890 Valga Luke eesti
koguduse asetäitjaks õpetajaks ja õnnistati
dets. 1890 Kolga-Jaani kog. õpetajaks. A.
1891 abiellu astunud Paula Normann'iga,
rajas R. ühe esimesist haritud eesti perekon-
nist, kus koduse keelena oli tarvitusel eesti
keel. Kirikuõpetajana teotses R. kohuse-
truult ja viljakalt. Ta pidas sisukaid, hoo-
lega väljatöötatud jutlusi, millede tõsine usk-
likkus oli ühendatud rahvusliku vaimuga, püüdis
uuedada leeriõpetust, valvas laste koduse
õpetuse järele, pidas ühendust rahvakooliõpe-
tajatega, kandis hoolt klk.-kooli eest, korral-
das eeskujulise vaeste-hoolekande, teostas
vaestemaja chituse ja kiriku ümberehituse ja
rajas koguduse raamatukogu. M. s. asutati
a. 1890 tema eestvõttel Kolga-Jaani karskus-
selts »Eesmärk« ja ehitati sellele oma tee-
maja ühes lugemistoaga. Võrdlemisi hea
sissetulek ja vähepoolne koguduseliikmete arv
võimaldas R.-ile osa võtta avalikust elust, vii-
bida Tartus ja mujal ja anduda ajaloo-uuri-
misele. A.-st 1886 tegi ta kaastööd »Posti-
mehele« ja õhutas ka nooremaid EÜS-i liik-
meid toetama dr. K. A. Hermann'i (vt.)
võitluses A. Grenzstein'iga (vt.). A. 1892
püüdis ta ühes oma kaaslastega päästa Eesti
Kirjameeste Seltsi venesõbralise voolu (J.
Kõrv j. t.) võimust ja valiti selle eesmärgiga
a. 1893 seltsi eestseisuse liikmeks, kuid selts
suleti s. a. Seda agaramalt töötas ta EÜS-i
albumite (I—VII, 1888—1902) ja hiljemini
ka rahvakalendri »Sirviluad« (1896—1907)
toimetajana, olles ühtlasi mõlema väljaande
viljakam kaastööline ja mõjukas virgutaja
eesti ajaloo harrastamisele üliõpilaste keskel.